

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.249/2005 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 26 august 2005 reclamanta S.C. Orange România S.A. (denumită în continuare *Orange*), cu sediul în București, B-dul Lascăr Catargiu nr.51-53, sector 1, a înaintat Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Str. Gârlei nr.1B, sector 1, solicitând prin aceasta ca pârâta să fie obligată să stabilească tarifele de interconectare pentru serviciul de terminare a apelurilor către serviciile de urgență în Euro/minut, iar nu în Euro/apel, să aplice pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către numărul unic pentru apeluri de urgență "112" tarifele prevăzute în acordul de interconectare încheiat între părți, să aplice în relațiile cu toți operatorii tarife de interconectare identice pentru serviciul de terminare a apelurilor către serviciile de urgență și pentru serviciul de terminare a apelurilor către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre, să aplice un tarif de interconectare pentru serviciul de terminare a apelurilor către numărul 959 corespunzător

serviciilor furnizate la acest număr, precum și anularea facturilor emise de pârâtă pentru serviciile de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență, către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre și către numărul 959 în perioada ianuarie-august 2005 și emiterea unor facturi corespunzătoare. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.22709/26.08.2005.

De asemenea, ca măsură cu caracter provizoriu, *Orange* a solicitat obligarea pârâtei la suspendarea facturării serviciilor de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență, către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre și către numărul 959, precum și suspendarea obligației de plată a facturilor emise deja de pârâtă pentru aceste servicii.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRC*

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.1294/2005, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Orange* și *Romtelecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Vlad-Mihai Cercel, director, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Gheorghe Rusen, șef serviciu Reglementări Tarifare și Serviciu Universal, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Bogdan-Viorel Mortu, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.18 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 14 septembrie 2005 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București pentru soluționarea cererii *Orange* privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu împotriva *Romtelecom*. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 14 septembrie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.24995/24.09.2005.

Pentru ca părțile să depună concluzii scrise cu privire la măsurile cu caracter provizoriu solicitate de *Orange*, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 23 septembrie 2005. Ambele părți au depus concluzii scrise.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu constând în suspendarea facturării de către *Romtelecom* a serviciilor de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență, către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre și către numărul 959, precum și suspendarea obligației de plată a

facturilor emise deja pentru aceste servicii, reclamanta a pretins că suportă prejudicii financiare semnificative, precum și prejudicii datorate efectelor negative asupra utilizatorilor finali ai *Orange* și impactului negativ asupra imaginii sale în comparație cu ceilalți operatori de rețele publice de telefonie mobilă din România.

În acest sens, reclamanta a arătat că, începând cu data de 1 ianuarie 2005, *Romtelecom* a aplicat pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către numărul unic pentru apeluri de urgență "112" un tarif de 2,14 €centi/apel, în condițiile în care, în cuprinsul acordului de interconectare nr.4154/01.12.2004 încheiat între părți, tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării acestui tip de apeluri erau de 0,39 €centi/apel în cazul interconectării la nivel regional și de 1,09 €centi/apel în cazul interconectării la nivel local. Reclamanta a mai susținut că a contestat facturile emise de pârâtă pentru perioada ianuarie-mai 2005, iar *Romtelecom* nu a luat nici o măsură în acest sens. Având în vedere această diferență de tarif și faptul că valoarea facturii lunare emise de *Romtelecom* pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență este de aproximativ 40.000 Euro, reclamanta a apreciat că suferă prejudicii grave, de natură a atrage suspendarea facturării acestui serviciu și suspendarea obligației de plată a facturilor emise deja. În concluziile scrise, reclamanta a mai arătat că valoarea facturii lunare pentru serviciile de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență și către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre este de aproximativ 136.000 lei (RON), iar valoarea facturilor emise în mod incorect pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență, în perioada ianuarie-august 2005, este de aproximativ 1.200.000 lei (RON).

În continuare, *Orange* a susținut că este discriminată în raport cu ceilalți operatori de rețele publice de telefonie mobilă, prin aplicarea de către *Romtelecom* de tarife diferențiate pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență și pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre. Această discriminare provine din faptul că în prezent sunt în vigoare acorduri de interconectare încheiate de *Romtelecom* cu unii operatori conform prevederilor Ofertei de referință pentru interconectare a pârâtei, în timp ce cu alți operatori *Romtelecom* are încheiate acorduri de interconectare înainte de data de 1 ianuarie 2003. Ca urmare a acestui fapt, tarifele pentru aceste servicii de interconectare sunt substanțial diferite, creând discriminare între operatori și provocând prejudicii atât *Orange*, cât și utilizatorilor finali ai acesteia.

Referitor la serviciul furnizat la numărul 959 și la tariful pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către acest număr, reclamanta a arătat că, potrivit prevederilor acordului de interconectare, la acest număr *Romtelecom* ar trebui să furnizeze serviciul "Proгноza meteo" și să aplice un tarif de 21,02 €centi/minut. Cu toate acestea, în realitate, la acest număr *Romtelecom* furnizează serviciile "Poliția de frontieră" și "Taxi", aplicând același tarif de 21,02 €centi/minut, iar nu tariful corespunzător de 2,14 €centi/minut. Așadar, datorită aplicării unui tarif necorespunzător și ca urmare a reclamațiilor primite de la clienții săi, *Orange* a fost nevoită să subvenționeze contravaloarea acestor apeluri, această situație producându-i prejudicii financiare.

Orange a mai susținut că, chiar dacă dispozițiile art.155 alin.(5) din Codul fiscal prevăd obligația de a emite facturi pentru serviciile prestate până la sfârșitul lunii următoare celei în care au fost prestate serviciile, totuși această obligație legală nu poate determina imposibilitatea unei instanțe administrativ-jurisdicționale de a se pronunța în sensul admiterii cererii de suspendare pe o anumită perioadă a facturării unor servicii.

B. Susținerile părâtei

Romtelecom a solicitat respingerea cererii *Orange*, susținând că măsurile cu caracter provizoriu prevăzute la art.26 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 pot fi dispuse numai în situații excepționale, când una dintre părți suferă prejudicii materiale până la soluționarea litigiului și dacă aceste prejudicii nu ar putea fi remediate altfel. Or, în cazul de față, nu se poate discuta de un prejudiciu financiar semnificativ, suma disputată reprezentând un procent foarte mic din suma totală.

În ceea ce privește suspendarea obligației de plată pentru facturile deja emise, părâta a susținut că sumele totale pe care *Orange* le datorează pentru serviciile de interconectare au fost achitate, cu excepția facturilor disputate în cadrul acestui litigiu, iar, conform prevederilor acordului de interconectare dintre părți, în situația existenței unui litigiu privind facturarea serviciilor, partea reclamantă nu este exonerată de obligația de plată a facturilor. Și în privința cererii reclamantei referitoare la suspendarea facturării serviciilor care fac obiectul litigiului, *Romtelecom* a solicitat respingerea, arătând că, în conformitate cu dispozițiile art.155 alin.(5) și art.135 alin.(4) din Codul fiscal, facturile pentru serviciile de telecomunicații trebuie emise înainte de sfârșitul lunii următoare lunii în care au fost furnizate serviciile.

III. Opinia Comisiei

A. Competența

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile *ANRC* este cea *"de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii"*, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), *"Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu

prevederile art.38 alin.(7). "Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are și calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, *Orange* a solicitat ANRC ca pârâta să fie obligată să stabilească tarifele de interconectare pentru serviciul de terminare a apelurilor către serviciile de urgență în Euro/minut, iar nu în Euro/apel, să aplice pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către numărul unic pentru apeluri de urgență "112" tarifele prevăzute în acordul de interconectare încheiat între părți, să aplice în relațiile cu toți operatorii tarife de interconectare identice pentru serviciul de terminare a apelurilor către serviciile de urgență și pentru serviciul de terminare a apelurilor către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre, să aplice un tarif de interconectare pentru serviciul de terminare a apelurilor către numărul 959 corespunzător serviciilor furnizate la acest număr, anularea facturilor emise de pârâta pentru serviciile de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență, către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre și către numărul 959 în perioada ianuarie-august 2005 și emiterea unor facturi corespunzătoare, precum și, ca măsuri cu caracter provizoriu, suspendarea facturării de către pârâta a serviciilor care fac obiectul litigiului și suspendarea obligației de plată de către *Orange* a facturilor deja emise, până la soluționarea litigiului pe fond. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâta a obligațiilor referitoare la modalitatea de tarificare a serviciilor de interconectare și la fundamentarea tarifelor în funcție de costuri, prevăzute la art.7, art.32 și, respectiv, art.1 alin.(7) din Decizia președintelui ANRC nr.147/2002 privind principiile și precondițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare, precum și încălcarea obligației de nediscriminare prevăzută la art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, și la art.1 alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.147/2002. Solicitarea de măsuri cu caracter provizoriu s-a întemeiat pe dispozițiile art.26 din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003, potrivit căreia *"În situații excepționale, când Comisia consideră că o parte poate suferi grave prejudicii până la soluționarea litigiului, președintele ANRC, prin decizie, poate dispune măsuri cu caracter provizoriu pentru evitarea producerii prejudiciului sau limitarea întinderii acestui"*. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâta a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că ANRC este competentă să soluționeze sesizarea *Orange*.

B. Măsurile cu caracter provizoriu

Din redactarea dispozițiilor art.26 din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003 rezultă caracterul de excepție al măsurilor care pot fi luate de ANRC în temeiul acestor dispoziții (*"În situații excepționale [...]"*). Cu alte cuvinte, măsurile provizorii pe care ANRC le poate lua până la soluționarea pe fond a litigiului se justifică doar în cazul în care reclamantul suferă prejudicii grave, care, în lipsa măsurilor cu caracter provizoriu, nu ar putea fi reparate în mod

corespunzător în ipoteza unei soluționări favorabile pe fond a litigiului. Acest caracter de excepție al măsurilor cu caracter provizoriu se datorează și faptului că dispozițiile art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 stabilesc un termen scurt, de 4 luni, pentru soluționarea litigiilor de competența *ANRC*, cu excepția situațiilor în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a unui litigiu. Astfel, în principiu, termenul de soluționare a litigiului pe fond dintre *Orange* și *Romtelecom* expiră la data de 26 decembrie 2005.

Din documentele aflate la dosarul cauzei rezultă că, datorită modalității de tarificare practicate de *Romtelecom* pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către numărul unic pentru apeluri de urgență "112" și pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către numărul 959, în condițiile în care serviciile furnizate la acest număr sunt "Poliția de frontieră" și "Taxi", prejudiciile financiare lunare medii ale *Orange* sunt de aproximativ 6.500 Euro/lună, cuantum ce poate fi aproximat pe baza documentelor emise în vederea decontării traficului de interconectare dintre părți.

Comisia nu consideră acest cuantum ca un argument suficient pentru admiterea solicitării reclamantei privind luarea de măsuri provizorii constând în suspendarea facturării de către pârâtă a serviciilor care fac obiectul litigiului, precum și suspendarea obligației de plată de către *Orange* a facturilor deja emise. Astfel, având în vedere indicatorii financiari ce caracterizează activitatea reclamantei¹, este evident că această sumă nu este de natură a crea probleme financiare pentru *Orange*.

Pe de altă parte, în situația în care reclamanta ar achita până la soluționarea pe fond a litigiului sumele facturate de către pârâtă, în ipoteza câștigării acestuia ar avea la îndemână, pe lângă executarea silită a sumelor de restituit, și compensarea acestora cu sumele pe care *Orange* le va datora în continuare *Romtelecom*, iar, în cazul în care, până la soluționarea pe fond a litigiului, reclamanta ar continua să nu achite facturile emise de pârâtă, aceasta nu ar avea consecințe imediate asupra patrimoniului său, întrucât este puțin probabil că pârâta ar putea obține în termen de 4 luni un titlu executoriu și ar trece pe baza acestuia la executarea silită a sumelor datorate de reclamantă.

În ceea ce privește prejudiciile pretins a fi suferite de reclamantă ca urmare a efectelor negative asupra utilizatorilor finali produse de practicarea de către pârâtă a unor tarife diferite în relația cu reclamanta față de cele practicate în relațiile cu alți operatori de rețele publice de telefonie mobilă pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de informații auxiliare furnizate la numerele de trei cifre, precum și cele datorate impactului negativ asupra imaginii *Orange* ca urmare a practicilor discriminatorii ale pârâtei, *Comisia* învederează că reclamanta s-a rezumat la a susține existența lor, fără a prezenta argumente concrete în acest sens. Or, aceasta nu poate justifica luarea de către *ANRC* de măsuri cu caracter provizoriu, ci este nevoie de argumente extrem de solide pentru a prevala asupra caracterului excepțional al acestor măsuri.

¹ De exemplu, conform situațiilor financiare pentru anul 2004, depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, cifra de afaceri a reclamantei a fost în cuantum de 2.461.355.720,40 lei (RON), iar profitul net a fost în cuantum de 741.538.018 lei (RON).

În concluzie, *Comisia* consideră că prejudiciul suferit de reclamantă poate fi recuperat în ipoteza în care aceasta ar câștiga litigiul pe fond, cererea *Orange* privind luarea de măsuri provizorii constând în suspendarea facturării de către pârâtă a serviciilor de interconectare în vederea terminării apelurilor către serviciile de urgență, către serviciile de informații auxiliare de trei cifre și către numărul 959, precum și suspendarea obligației de plată a facturilor emise deja de pârâtă pentru aceste servicii fiind neîntemeiată.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:**

Respinge ca neîntemeiată solicitarea S.C. Orange România S.A. privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu în cadrul litigiului dintre reclamanta S.C. Orange România S.A. și pârâta S.C. Romtelecom S.A.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 23 septembrie 2005
Nr.1327/EI